Guerra de nervios no Estreito de Taiwan

Descrição

Os desafogos verbais do presidente electo estadounidense Donald Trump en relación a Taiwan non só levantaron bochas dialécticas. Por segunda vez, avións militares de China continental voaron esta semana ao longo do espazo aéreo territorial de Taiwan co propósito de recompilar información sobre as capacidades militares taiwanesas. As misións constitúen unha especie de declaración estratéxica que afonda na súa capacidade para emprender accións militares non só no oeste senón tamén no leste de Taiwan, rompendo a primeira cadea de illas ao longo de devandita costa de Asia continental, baixo control de EUA e Xapón, unha circunstancia de gran importancia táctica. Tanto a Forza de Autodefensa de Tokio como o mando estadounidense estacionado en Xapón enviaron tamén avións para recoller información. Taiwan tamén ordenou exercicios aéreos na zona. China pon a proba a determinación dos tres para defender o seu espazo aéreo.

Os desafogos verbais do presidente electo estadounidense Donald Trump en relación a Taiwan non só levantaron bochas dialécticas. Por segunda vez, avións militares de China continental voaron esta semana ao longo do espazo aéreo territorial de Taiwan co propósito de recompilar información sobre as capacidades militares taiwanesas. As misións constitúen unha especie de declaración estratéxica que afonda na súa capacidade para emprender accións militares non só no oeste senón tamén no leste de Taiwan, rompendo a primeira cadea de illas ao longo de devandita costa de Asia continental, baixo control de EUA e Xapón, unha circunstancia de gran importancia táctica. Tanto a Forza de Autodefensa de Tokio como o mando estadounidense estacionado en Xapón enviaron tamén avións para recoller información. Taiwan tamén ordenou exercicios aéreos na zona. China pon a proba a determinación dos tres para defender o seu espazo aéreo.

Familiarizando aos seus pilotos con estas zonas, o Exército Popular de Liberación demostra a súa capacidade para lanzar ataques de longa distancia contra Formosa pero sobre todo envía un sinal de advertencia a EUA que non só garda relación coas declaracións de D. Trump. Cabe ter en conta que as dúas cámaras estadounidenses aprobaron o pasado 8 de decembro a elevación dos intercambios militares entre Taiwan e EUA, o cal pode traducirse non só no despregue de contactos ao máximo nivel entre altos mandos militares senón tamén na participación nos exercicios promovidos polo Pentágono ou a mellora do aprovisionamento militar, factores que irritan enormemente a Beijing. A iso habería que sumar a esixencia dalgúns republicanos de incorporar ao Acta de Relacións con Taiwan e os chamados tres comunicados conxuntos, referencias en EUA do problema de Taiwan, as coñecidas como “seis garantías” outorgadas por Ronald Reagan en 1982 e que afectan, sobre todo, ás vendas de armas, aseguradas sine die para Taipei. Algunhas voces ligadas ao gobernante PDP na illa reclaman a inmediata inclusión de Taiwan no diálogo sobre seguridade rexional no que participan EUA, Xapón e Corea do Sur.

China deixou claro que os vínculos con EUA veranse gravemente afectados si Washington non respecta a política dunha soa China. A súa preocupación parece ir en aumento aínda que haberá que ver si unha vez no cargo o señor Trump é capaz de soster as súas declaracións. A inestabilidade no estreito de Taiwan pode desestabilizar o nordeste de Asia. O nacionalista Global Times chegou a falar estes días da forza militar como recurso para realizar a reunificación de Taiwan, tal como contempla a Lei Antisecesión aprobada en 2005, e do risco de “libanización” de Taiwan.

Trump, a xulgar polas súas declaracións, ansía poñer sobre a mesa das negociacións comerciais ou financeiras con China outros elementos de natureza diversa, desde as accións no Mar de China meridional, a situación en Corea do Norte ou as relacións con Taiwan. A procura de compensacións económicas convertería a Taiwan en moeda de cambio da política sino-estadounidense e un factor máis do seu poder de negociación. De ser así, a alegría dos pro-independentistas en Taiwan pode durar pouco. Abrigar expectativas dun cambio substancial na política exterior de EUA neste asunto sería ilusorio, aínda que algúns nubarróns asomen no horizonte (como ocorreu con Clinton en 1995).
A maiores, estas declaracións de Trump imporían non só un xiro na política chinesa senón tamén na taiwanesa. A soberanista Tsai Ing-wen proclamou a súa defensa do statu quo como alternativa ao Consenso de 1992 que reclama Beijing (en esencia, unha soa China) e ao rumbo de confrontación co continente que suxiren outros desde as súas propias filas. Pero é EUA quen rompe esta baralla ao reivindicar de forma unilateral e sen previo aviso a alteración do statu quoque axudou a configurar desde 1972.

China aumentará os seus preparativos militares para consolidar a súa influencia na rexión e o Pentágono apremará a Taiwan a aumentar o gasto en defensa para enfrontar futuras ameazas. Aínda sen desembocar nun conflito aberto inmediato, os riscos para Taiwan non son menores.

APARTADOSTEMATICOXEOGRAFICOS

China e o mundo chinês

ETIQUETAS

China Taiwán Tsai Ing-wen Trump

IDIOMA

Galego

INVESTIGACION

Observatório da Política Chinesa

Data de criação
Dezembro 15, 2016
Metacampos

Autoria :	3717
Datapublicacion :	2016-12-15 00:00:00